

001	00	66	26	96	69	52	25	93	61	13	01	7	5	3	0
100	98	98	66	94	92	90	85	80	70	60	55	50	45	40	30

VIIKONVAIHDE

PASSIPAIKALLA

Puukot haavassa

Politiikot ovat vain ihmisiä. Jopa parasta työikänsä elävä sekoilee joskus paineiden alla. Ei siis ole aivan käsittämätöntä, että valtiovarainministeri **Jutta Urpilainen** (sd.) tölväisi tökerösti lähes isoisänsä ikäistä **Kauko Tuupaista** (ps.) eduskunnan kyselytunnilla.

Tuupainen kysyi aivan asiallisesti hallituksen juuri kertomasta suuresta verouudistuksesta. Ei hän voinut tietää siitä yksityiskohtia päinvastoin kuin työmarkkina- ja yrittäjäjärjestöt, jotka kommentoivat uudistusta täsmällisesti jo monta tuntia ennen kuin hallitus oli laskenut ensimmäistä tiedotettaan julkisuuteen.

Tuskin Urpilainen pelkäsi Tuupaista, mutta oma puolue saattaa esittää inhottavampia kysymyksiä. Ensi tiedot verouudistuksesta kertovat, että jotkut hyötyvät nykytilanteeseen verrattuna satumaisesti. Suuremmat yritykset saavat verohyötyä 900 miljoonaa, kun kansalaiset saavat keppiä.

Aukkoa ei paikata limsalla ja kossulla, sanoi perussuomalaisten puheenjohtaja **Timo Soini**. Pk-yrittäjät sen maksavat, arveli keskustan puheenjohtaja **Juha Sipilä** synkästi.

Koetimme kaikkemme

Pyhä kolmikanta päätti poistaa työntekijöiden vuosiloman aikaisen sairauskarenssin. Kokoomus äänesti kiltisti mukana satojen miljoonien lisäkulut yrityksille. Yrittäjäsiipi kiristeli hampaitaan ja keskusta väänтели armotta puukkoa haavassa kerrankin kahvan puolella.

Kolmikanta tulkitsti EU-direktiiviä väärin. Ei noin pitkälle olisi tarvinnut mennä, sanoi **Eeva-Maria Majjala** (kesk.). Kokoomus yritti kaikkensa, sanoi **Eero Suutari** (kok.).

Arto Satonen (kok.) kertoi, että kolmikanta suostui kokoomuksen pyynnöstä kuulemaan jopa Suomen Yrittäjiä, mutta asia oli jo edennyt liian pitkälle. Satonen muisteli punamultapäiministeri **Matti Vanhasen** (kesk.) taipuneen samalla tavalla.

Perussuomalaiset äänestivät valiokunnassa tässä asiassa hallituksen riveissä. Suuressa salissa ryhmän enemmistö äänesti hallitusta vastaan.

Varttuneiden valiokunnat

Eduskunnassa ratkaisee virkaikä paljon. Vanhat edustajat saavat parhaat valiokuntapaikat, mikä rikkiviisaita nuoria tietysti suunnattomasti suuttuttaa.

Halutuin paikka on valtiovarainvaliokunta. Perussuomalaisten jyrkyn vuoksi siellä on nyt kaksi ensikertalaista, mutta keskimäärin jäsenet istuvat neljättä vaalikautta.

Valtiovarainvaliokunta on haluttu, koska se on taitavalle poliitikoille eduskunnan paras paikka vaikuttaa. Yhden sanan muutos budjetin tai budjettilain perusteluihin saattaa vaikuttaa puolen miljoonan suomalaisen elämään.

Ulkoasiainvaliokunnassa virkavuosien keskiarvo on vieläkin korkeampi. Siinä painavat enemmän perinteet. On hienoa päästä toisinaan puhumaan tasavallan presidentin kanssa valtakunnan asioista. Kokoomuksen kolme kokeinta edustajaa ovat istuneet eduskunnassa yhteensä 105 kunnian vuotta. He aloittivat jo presidentti **Urho Kekkonen** aikana. Heistä tosin vain **Ilkka Kanerva** pääsi Kekkonen puheille.

Emopuolueen kutsu

Muihin valiokuntiin pääsee enemmän harrastuksen perusteella. Maa- ja metsätalousvaliokuntaan on keskustalaisilla perinteisesti verinen kilpa. Muista puolueista sinne menee vapaaehtoisesti vain **Kari Rajamäki** (sd.), joka peri paikkansa pitkäaikaiselta maatalouspoliitikolta **Erkki Liikaselta** (sd.).

Lakivaliokuntaan ei halua kukaan. Jos edustaja joutuu toiseksi vaalikaudeksi lakivaliokuntaan, hän on ryhmänsä johdon ankarassa epäsuosiossa.

Työ- ja tasa-arvovaliokunta on lähes yhtä ikävystyttävä paikka. Muutama vasemmistolainen sinne varta vasten pyrkii, mutta **Jukka Gustafssonia** (sd.) lukuun ottamatta harva pitkäaikaisempaa pesää tekee.

Perussuomalaisten demaritaustaiset **Jari Lindström** ja **Maria Tolppanen** menivät työasiainvaliokuntaan kuin kotiinsa ja äänestivät sairauskarenssin poistossa emopuolueensa mukana. Pari muuta pakeni kesken äänestyksen. Suuressa salissa ryhmätoverit eivät riemuinneet.

PEKKA ALAROTU

VIIKON VÄRSSY

Susi-Satu, Hukka-Sirpa suunnitelmät laativat ”suojaaj Bryssel Suomen peto!” näin yhdessä taas vaativat

Viides kerta toden sanoo naiset reippaat veikkaavat EU:n pomot toimeliaat Suomen susivihan leikkaavat

Pitkä maa tuo pohjoinen eeuun hankala on toimia keli jäinen, sohjoinen suden luku ottaa voimia

Suomen hukat, hirvet, linnut perin hankala on laskea ihan niinkuin märkään lettoon virittelis’ kaskea

Bryssel-pomo eipä taida petokahinoihin puuttua kyllä siitä Satu, Sirpa mahtavat nyt suuttua!

JUHA AALTOILA

MT 50 VUOTTA SITTEN - TO 28.3.

Nuottakausi jatkuu tavallista pitempään

Kalastuskausi Varsinais-Suomen silakkavesillä on muodostumassa odotettua pitemmäksi. Tavallisesti nuottakausi päättyy jo maaliskuun loppuun mennessä, jolloin jäät ovat jo siinä määrin heikentyneet, ettei kalastus enää käy päinsä. Nyt sen sijaan talvi jatkuu hellittämättömänä, ja jäät ovat tähän saakka vain vahvistuneet, todettiin MT:lle Varsinais-Suomen kalastajaliitosta Turusta. On tosin otettava huomioon se, etteivät jäät pakkastralvesta huolimatta ole erityisen paksuja. Jäällä oleva kevyt pakkaslumi on ratkaisevasti haitannut jään muodostusta.

EU-konsultti haluaa puhdistaa lobbauksen huonoa mainetta

”Lobbaus on osa normaalia yhteiskunnallista vaikuttamista, ei salamyhkäistä lahjontaa.”

.....

BRYSSEL (MT)

Bryssel on EU-lobbauksen keskus: kaupungissa asioita ajaa liki 20 000 lobbaria. Heistä vain muutama on suomalaisia, joskin suomalaislobbareiden määrä on kääntynyt kasvuun aivan viime vuosina.

Yksi lobbareista, EU-konsultti **Kai Keski-Korhonen** kummas-telee suomalaisten nuiva suhtautumista lobbaukseen.

”Suomessa on sallittua puhua yhteiskuntasuhteiden hoidosta, vaikka myös lobbaus on yksi osa yhteiskunnallista vaikuttamista, eräänlaista politiikan tekoa”, hän sanoo.

”Lobbaaminen on aika raakaa ja puuduttavaa työtä: kontaktien luomista asiakkaan ja asioista perillä olevien tahojen kanssa, paljon tapaamisia. Ei siinä mitään salamyhkäistä ole.”

Julkisessa keskustelussa lobbaamiseen liitetään usein lahjontaa, mutta Keski-Korhonen on eri mieltä.

”Minä näen täällä erittäin vähän edes mitään siihen viittaavaa. Jotkut käyttävät hirvittävät määrät rahaa eivätkä silti saa mitään aikaiseksi. Toiset saavat paljon aikaiseksi huomattavasti pienemmällä budjetilla.”

EU:n päätöksillä on merkitystä. Noin 80 prosenttia Suomen lainsäädännöstä tulee Brysselsistä.

Oikeat ihmiset pakko tuntea Keski-Korhonen on tehnyt töitä lobbarina vuodesta 2000. Ensin hän työskenteli Britannian EU-edustuston palveluksessa. Nyt hän on yksityisyrittäjä ja erikoistunut muun muassa liikennepolitiikkaan ja sisämarkkinoihin.

”Vuonna 2000 toimittiin vielä pitkälti paperimaailmassa, joten yksi tehtävistäni oli raapia kokoon dokumentteja mahdollisimman aikaisin, jotta saimme muodostettua kannan etukäteen. Nykyään kaikki dokumentit sujahtavat sähköisesti jo paljon aikaisemmin, mutta sisältöön vaikuttaminen on pysynyt samana.”

Toinen iso muutos viime vuosina on parlamentin vallan merkittävä kasvu.

Lobbarin tehtävänä on kertoa asiakkaalle, mitä pitää tehdä, milloin ja mihin suuntaan, jos haluaa vaikuttaa tuleviin päätöksiin. Olennaista on tuntea oikeat ihmiset.

Virkamies- ja meppikontaktit ovat lobbarille tärkeitä.

”Kotimaassa eduskunta kuulee erilaisia tahoja valmistellessaan päätöksiä, mutta Brysselsissä kukaan ei kutsu sinua, vaan sinun on saatava itsesi asioita valmistelevien kuultavaksi.”

Ajoissa liikkeelle

Keski-Korhonen korostaa mahdollisimman aikaista vaikuttamista. ”Jos lähdet liikkeelle vasta silloin, kun lainsäädäntö on menossa pieleen, olet auttamattomasti myöhässä.”

Huolimatta parlamentin vallan kasvusta komissio on yhä ykköskohde lobbarille.

”Pitää olla läsnä ennen kuin komissio on kirjoittanut aikeistaan mitään paperille. Pitää tietää tulevista suunnitelmista mutta toki myös, mitä mieltä asioista ollaan parlamentissa. Neuvostoon vaikuttaminen on jo huomattavasti vaikeampaa.” Toukokuun 2014 parlamenttivaalit ohjaavat aikatauluja. Komissiolla alkaa olla pian kiire viedä asioita europarlamentaarikkojen käsiteltäväksi, sillä nykyinen parlamentti alkaa valmistautua vaaleihin viimeistään vuoden päästä.

”Jos esitystä ei ehditä käsittelemään, asia raukeaa”, Keski-Korhonen kertoo.

Surkuttelu ei kannata

Kansallisia epäkohtia on turha valittaa, vaan asioihin pitää löytää kaikille sopiva näkemys.

”Älä ole ongelma, ole ratkaisu”, Keski-Korhonen tiivistää.

”Yhteydenotossa pitää ottaa esille vain rajallinen määrä asioita ja esittää myös muut jäsen-

Kokenut EU-konsultti Kai Keski-Korhonen on sitä mieltä, ettei surkuttelulla saada suomalaistoiveita läpi EU:ssa.

» Älä ole ongelma, ole ratkaisu.«

KAI KESKI-KORHONEN

maat huomioonottava ratkaisu, joka olisi samalla suomalaisittain hyväksyttävä. Liian tiukka esitys tuskin menee läpi.”

Lobbarin mukaan kompromissi on aika hyvä, kun oikein kukaan ei ole tyytymäinen.

Neuvostossa harvoin jyrätään yksittäistä jäsenvaltiota.

”Poikkeuksia voi olla. EU asettaa pankkiirien bonuksille katon, vaikka Britannia vastusti sitä jyrkästi.”

Työn alla rautatiepaketti

Keski-Korhosen asiakkaat ovat pääasiassa suomalaisia.

Yksi ajankohtainen kokonaisuus on komission hiljattain esittelemä neljäs rautatiepaketti. Tavoitteena on edistää ymmärrystä Suomen rautatiesektorin erityisolosuhteista, kuten poikkeavasta raideleveydestä, talviolosuhteista ja Venäjänliikenteen tärkeistä asemasta.

Parlamentti saanee valmiiksi oman ensimmäisen lukemisen- sa ensi vuonna. Keski-Korhonen arvioi, että lopullisen esityksen valmistuminen vie 2–3 vuotta.

Ison jäsenmaan isot muskelit

Kuten usein on tapana, Keski-Euroopan intressit ajavat pienten maiden ohii.

”Joskus isoilla jäsenmailla on myös isot muskelit ajaa omaa asiaansa”, Keski-Korhonen sanoo.

Komissio ajoi rataverkon ylläpidon ja junaliikenteen täydellistä hallinnollista eriyttämistä, mikä Suomessa on tehty jo ajat sitten. Suomessa näin ei ole tehty, eikä komissiokaan tule tätä enää vaatimaan.

”Asia käsittääkseni hoidettiin siten, että **Angela Merkel** soitti liikenneasioista vastaavalle komissaarille **Siim Kallakselle**.”

Rikkidirektiivi harmittaa

Keski-Korhonen ei ollut mukana Suomessakin paljon kohua herättäneen rikkidirektiivin valmistelussa. Direktiivin käsittelyn saama huomio oli hänen

MT SANOO SUOMEKSI

[Lobbaus]

eli käytäväpolitiikka on epävirallista, kokous-salien ulkopuolista suhdetoimintaa, jolla erilaiset eturyhmät pyrkivät vaikuttamaan suoraan poliitikkoihin ja päätöksentekijöihin.

mielestään täysin kohtuutonta.

”Eihän siinä ollut enää edes mitään lobattavaa. Kyseessä oli ainoastaan kansainvälisen

sopimuksen toimeenpano. Se meni pieleen jo aikaisemmin, kun asia oli esillä Imossa (YK:n alainen merenkulkujärjestö). Silloisista suunnitelmista olisi pitänyt nähdä, että Suomen on

vaikea elää sen kanssa. Tässä tehtiin selvästikin virhearviointi monella eri taholla”, hän arvioi.

”Onhan se toki hieno asia ympäristölle, mutta joku käytännön kulma tähänkin asiaan olisi pitänyt saada, kun lähes kaikki tavara Suomesta kulkee laivoilla.”

TIINA TAIPALE